

MOTTATT

19 AUG 2014

Samferdselsdepartementet
Postboks 8010 Dep

NO-0030 Oslo

Vår dato: 15.08.14

Vår ref.: A.S.

Høring – nytt felles parkeringsregelverk for offentlig og privat parkering

Det vises til høringsbrev og høringsnotat av 30. mai 2014.

Norges Handikapforbund (NHF) er tilfreds med at departementet nå fremmer forslaget om nytt felles regelverk for offentlig og privat parkering, fordi et felles regelverk fordi:

- Dette vil fjerne forvirring rundt hvilke vilkår som gjelder ved den enkelte parkering
- Dette vil innebære en godkjenningssordning for tilbydere med felles kompetansekrav og sanksjonsmuligheter fra godkjenningsmyndighet. Dette vil sikre forutsigbarhet for brukerne og renske ut useriøse aktører.
- Felles skilting og sanksjoner skaper oversiktighet og forutsigbarhet for alle.

Vi vil konsentrere vårt høringssvar til de områder som er av særlig betydning for vår målgruppe som er bevegelseshemmede.

UTKAST til forskrift om vilkårsarkering for allmennheten og håndheving av private parkeringsreguleringer

NHF er tilfreds med at universell utforming av parkeringstilbudet er vektlagt i forskriften.

§ 32 Universelt utformet betalingsløsning

Tredje ledd angir nærmere hva som menes med universelt utformet automat. NHF mener at en automat med betjeningshøyde 0,75 – 1,3m vil utestenge mange fra å kunne benytte den. Her må hensynet til de som skal bruke automatene veie tyngre

enn produsentenes utfordringer ved utvikling av tekniske løsninger. Vi vil derfor foreslå at standarden skal være den samme som angis i TEK 10, §12-21, hvor betjeningshøyden skal være mellom 0,8 – 1,1m over ferdig gulv. Dette er også den samme standarden som anbefales for betalingsautomater for parkering i Vegvesenets *Håndbok V129 – Universell utforming av vegger og gater*.

En universelt utformet betalingsløsning på automat handler også om atkomst, areal og generell god brukbarhet av automat. NHF anbefaler at Vegdirektoratet ikke bare kan, men faktisk fastsetter nærmere bestemmelser om hva som anses som en universelt utformet betalingsløsning, slik femte ledd åpner for. Vegvesenets egne håndbøker inneholder allerede standarder som ivaretar behovene.

NHF er tilfreds med at det foreslås å sette krav til at det også skal finnes betalingsløsninger som innebærer at den parkerende ved hjelp av mobiltelefon eller annen teknologi kan betjene fra motorvognen.

§33 Betalingsfritak for forflytningshemmede

For bevegelseshemmede er bruk av egen bil ofte eneste transportalternativ fordi det fortsatt er langt igjen før kollektiv transport og tilhørende infrastruktur kan brukes av alle. For å sikre alle like muligheter til samfunnsdeltakelse, vil det være naturlig at betalingsfritak for parkering omfatter både offentlig og privat parkering. NHF er tilfreds med at betalingsfritaket opprettholdes for offentlige parkeringsplasser, men svært skuffet over at det ikke også omfatter private plasser. Det er en realitet at offentlige instanser i stadig økende grad overlater drift av sine parkeringsplasser til private, med den konsekvens at antall offentlige plasser med avgiftsfritak reduseres. Mange steder finnes nesten ikke offentlige parkeringsplasser.

Vi forstår at betalingsfritak kan representere en interessemotsetning i forhold til private parkeringsoperatører og grunneiere. Vi savner derfor en konsekvensutredning av kostnadene et slik betalingsfritak vil innebære. Utredningen vil også gi viktig informasjon om hvilken økonomisk merbelastning bevegelseshemmede har ved kun i begrenset grad å kunne nytte kollektive transportløsninger. I tillegg kan en slik utredning brukes for å vurdere om og evt. hvordan merkostnaden kan kompenseres gjennom andre kompensasjonsordninger.

Dersom departementets forslag om at betalingsfritak kun skal gjelde for offentlige parkeringsplasser opprettholdes, er det viktig at det framgår ved tydelig skilting ved alle parkeringsplasser/-områder hvilke avgiftsregler som gjelder.

§ 36 Kontroll sanksjon

Dessverre er det slik at parkeringsplasser reservert for forflytningshemmede ofte er benyttet av bilister som ikke har parkeringstillatelse. Dette fører selvsagt til store ulemper for forflytningshemmede, som har behov for plassene. NHF er derfor tilfreds med forslaget om at det illegges en høyere kontroll sanksjon dersom vilkårene på reservert plass for forflytningshemmede overtredes. Vi tror dette vil kunne redusere misbruk av plassene.

§38 Fjerning av plasser for vilkårsparkering

Med samme begrunnelse som i §36, er NHF tilfreds med at det åpnes for umiddelbar fjerning av motorvogn som er parkert i strid med vilkårene på reservert plass for forflytningshemmede.

§61 Reservering av plasser for forflytningshemmede med parkeringstillatelse

Det vesentligste for forflytningshemmede er at det finnes tilgjengelige parkeringsplasser nær hovedinngang, fordi dette innebærer forflytning over mindre strekninger. NHF støtter departementets vurdering av behovet for å definere en ramme for hva som anses som «tilstrekkelig» antall plasser. Arbeidsgruppens rapport fra 2006 anbefalte en avsetning på 5% av plassene for forflytningshemmede. Departementet vurderer dette på makronivå ved å gjøre anslag på antall plasser og antall tillatelser på landsbasis. NHF mener at dette kan gi et skjevt bilde av hvordan virkeligheten fortoner seg på lokalt nivå.

En parkeringsplass reservert forflytningshemmede handler ikke bare om en plass å sette fra seg bilen, men også om at plassen er stor nok til å komme ut og inn av bilen. Det er ikke usannsynlig at en ramme på 4% reserverte plasser i de fleste tilfeller vil være tilstrekkelig, men tatt i betraktning utbygging av kjøpesentra eller andre bygg/sentra som rommer svært mange ulike funksjoner og tjenester, kan en ramme på 4% reserverte plasser bli for lite, særlig i folketette områder. All den tid det knytter seg en del usikkerhet til departementets anslag, og dersom kommunen bare kan gi anbefalinger *innenfor* den ytre rammen, anbefaler NHF at 5 % av plassene avsettes til innehavere av parkeringstillatelse. Dersom kommunen etter en konkret vurdering kan gi anbefaling om reservering av plasser *utover* den ytre rammen, kan vi støtte en ramme på 4%.

NHF enig i behovet for å følge med hvordan dette vil slå ut i praksis og endre rammen dersom erfaringen taler for det.

§62 Rådgivende uttalelse fra kommunen om tilstrekkelig antall plasser for forflytningshemmede

NHF støtter forslaget om at kommunen skal gjøre en vurdering av lokale forhold på det aktuelle parkeringsområdet. Se våre merknader under §61.

NHF støtter departementets vurdering om at det ikke etableres egne parkeringsråd i kommunen, men vi forutsetter at kommunen legger fram slike saker for det kommunale rådet for mennesker med nedsatt funksjonsevne.

§63 Størrelse, utforming og plassering av plasser

NHF får ofte meldinger fra medlemmer om at takhøyden i parkeringshus er så lav at det ikke er mulig å kjøre inn med store gruppe 2 biler (kassebiler som har spesiell tilrettelegging for rullestolbrukere). En svært hyppig tilbakemelding vi får om vinteren er at reserverte plasser for forflytningshemmede brukes som oppbevaringsplass for snø som er måkt sammen, hvilket gjør parkering på plassene umulig. På bakgrunn av dette foreslår vi følgende krav lagt til de som er foreslått:

- *Dersom det ikke er plass til bilhøyde på 2,6 meter, må det etableres parkeringsplass utendørs nær hovedinngang*
- *Tilgjengelighet må sikres også om vinteren.*

§64 Bestemmelser om maksimaltid

Arbeidsgruppen fra 2006 foreslo dobbel parkeringstid på plasser med skiltet tidsbegrensning 30 minutter og oppover for forflytningshemmede med parkeringstillatelse. Hovedsakelig begrunnes forslaget med at mange forflytningshemmede har behov for mer tid på grunn av redusert mobilitet. NHF støtter dette forslaget. Vi støtter også forslaget om at den utvidede maksimaltiden skal gjelde for alminnelige plasser.

Når det gjelder innføring av en regel tilsvarende den svenske, ser vi ikke behov for dette.

UTKAST til forskrift om parkeringstillatelse for forflytningshemmede

NHF støtter forslaget om å innføre en formålsbestemmelse i forskriften og at denne knyttes til behov for parkeringslette.

NHF får relativt ofte meldinger om at parkeringsbevis er stjålet, dette skaper selvsagt store ulemper for innehaveren av beviset. Vi hører også fra tid til annen historier om at parkeringsbevis omsettes på svartebørs og om forfalskede parkeringsbevis. For å sikre legitimiteten til ordningen med parkeringsbevis, mener vi det er viktig å sette i gang tiltak som kan hindre misbruk. Vi støtter derfor departementets forslag om å opprette et sentralt register over alle tillatelser, og forutsetter at kommunene oppdaterer registeret.

Med samme begrunnelse som over, støtter vi forslaget om utvidede krav til utforming av parkeringsbeviset.

En stor utfordring med dagens forskrift er den ulike praktiseringen i kommunene når det gjelder vurderingen av hvem som skal tildeles parkeringsbevis. Vi er enig med departementet at det ikke er behov for å endre kriteriene for tildeling, men forutsetter at et forbedret veiledningsmaterieell både til kommuner og leger foreligger når forskriften trer i kraft.

Med vennlig hilsen
Norges Handikapforbund

Arne Lein
forbundsleder

Arnstein Grendahl
generalsekretær